Nr. 11 Koźmin, sobota dnia 7 lutego 1925 r. Rok 38

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc luty 0,75 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 33. **Taryfa opłat za urzędowy nadzór lekarsko-weterynaryjny nad rzeźniami.**

Na zasadzie § 25 pruskiej ustawy wykonawczej o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 25 lipca 1911 r. (Zb. Ust. str. 149) i § 24 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 12 kwietnia 1921 r. (Dz. Urz. Min. Rol Domem i Lasów str. 166) za zgodą Minislr. Rol. i D. P., ustalam za urzędowy nadzór lekarsko-weterynaryjny nad rzeźniami, przepisany w myśl § 16 ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519) i rozporządzenia mojego z dnia 25 października 1924 r. L. dz. 15699/24 I (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 46 z r. 1924 str. 464) następującą taryfę opłat, przypadającą na właściciela rzeźni:

I.

1. Za jednorazową urzędową kontrolę rzeźni publicznej 10 zł.
2. Za jednorazową urzędową kontrolę rzeźni prywatnej 5 zł.
3. Za każdorazową ponowną kontrolę rzeźni w wypadkach stwierdzenia niedomagań w czasie urzędowej kontroli połowę taryfy podanej pod 1 i 2.

II. Za czynności wyżej wyszczególnione, dokonane w miejscowościach odległych ponad 2 klm. od miejsca zamieszkania lekarza weterynaryjnego, przysługuje temu ostatniemu prócz przytoczonych należności, zwrot kosztów podróży, wedle norm obowiązujących w tym względzie dla urzędników państwowych.

III. W wypadkach równoczesnego badania kilku rzeźni w jednej miejscowości, opłatę podaną pod II rozdziela się na poszczególnych właścicieli rzeźni.

Niniejsza taryfa opłat wchodzi wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego i obowiązuje aż do odwołania.

— L. dz. 24286/24 I —

Poznań, dnia 10 stycznia 1925 r.

Wojewoda, (—) Bniński

Powyższe podaję do wiadomości.

— L. dz. 728/25—4 II —

Koźmin, dnia 4 lutego 1925 r.

Starosta: Niemojowski.

Nr. 34. Następujące osoby zamierzają z powiatu koźmińskiego wyprowadzić się do Niemiec:

Bredemeier August, osadnik Elżbietków wraz z rodziną.

Osoby i urzędy mające jakiekolwiek pretensje do powyższych osób, zechcą się w przeciągu 6 dni w tutejszem Starostwie pokój 3 zgłosić.

Koźmin, dnia 4 lutego 1925 r.

Starosta: Niemojowski.

Dział nieurzędowy

Kronika miejscowa

W czwartek, dnia 29 stycznia 1925 o godzinie 3 popołudniu odbyło się w biurze Inspektoratu szkolnego w Koźminie posiedzenie Rady Szkolnej Powiatowej.

Porządek obrad:

1. Zagajenie,
2. Sprawa budżetów,
3. Sprawa repartycyj,
4. Sprawa gromochronów,
5. Wolne głosy i wnioski,

Uchwały:

1. Budżety ustawiają Rady Szkolne Miejscowe i Reprezentacje podług przepisanego formularza. Rada Szkolna Powiatowa ustaliła normę dla 1 klasowych szkół. Normę tę winny Rady Szk. Miejscowe użyć za podstawę przy ustawieniu budżetów. Dla 2 i więcej klasowych szkoł winny R. Sz. M. normę stosownie rozszerzyć. Najniższa kwota budżetu dla 1 klasowych szkół wynosi 675 złotych rocznie. Kwoty poszczególnych pozycyj budżetu wyznaczone przez R. Sz. P. odbiorą R. Sz. M. wprost do wiadomości. R. Sz. P. upoważniła swego przewodniczącego p. inspektora szkolnego Stróżewskiego do badania i zatwierdzenia budżetów i czuwania nad gospodarką Rad. Sz. Miejscowych.

2. Ciężary utrzymania szkoły rozkładają R. Sz. M. i Reprezentacje na podstawie budżetu na wszystkich członków gminy szkolnej. Repartycja składek szkolnych nabiera mocy prawnej i staje się wykonalną po jej zatwierdzeniu przez inspektora szkolnego. Repartycja winna zawierać koniecznie stopę procentową składki szkolnej. Podstawą wymiaru składki szkolnej są przedewszystkiem państwowe podatki: dochodowy, gruntowy, budynkowy i przemysłowy, a o ile podatek dochodowy dla braku tak zwanego minimum egzystencji wogóle nie jest wymieniony, wówczas R. Sz. M. i Reprezentacje ustalają fikcyjne normy podatkowe które stanowią podstawę wymiaru składki szkolnej.

Tak sporządzoną repartycję należy po poprzedniem ogłoszeniu wyłożyć przez 14 dni do publicznego wglądu. W tym czasie winni interesowani wnosić pisemne reklamacje do R. Sz. M. Po upływie tego czasu badają R. Sz. M. reklamacje, jakie ew. wpłynęły i uwiadamiają o wyniku badania petenta pisemnie. Przeciw takiemu orzeczeniu przysługuje petentowi w dwóch tygodniach prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego, a następnie do Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

3. Każda szkoła winna posiadać gromochron. Gdzie zaś gromochronu nie ma, winna R. Sz. M. w krótkim czasie się postarać o założenie tegoż. Co

dwa lata winny być gromochrony przez fachowych rewizorów rewidowane.

Posiedzenia R. Sz. P. winny się odbywać w miarę potrzeby. Przewodniczący zaprosi członków na posiedzenie prócz ogłoszenia w Orędowniku osobnem pismem.

Dotychczasowe uchwały R. Sz. P. w sprawie budżetów i repartycyj się znosi.

Koźmin, dnia 31 stycznia 1925 r.

Rada Szkolna Powiatowa

(—) Stróżewski, przewodniczący.

Koźmin. W dniu 16 stycznia 1925 spłynęła stodoła w Dzierżanowie u gospodarza Wojciecha Kaczmarka, w której mieściło się 1 maszyna do młocenia, 1 cieczkarka, 16 wozów żyta, 10 wozów owsa, 1 wóz saradeli i 1 wóz koniczeny nie młocone. Stratę oblicza się na 10 tys. zł. Przypuszcza się, że pożar powstał przez podpalenie.

— W dniu 29 stycznia 1925 odbył się w mieście Koźminie jarmark na której spędzono wielką ilość koni i bydła. Za konie płacono 100—800 zł. za krowy 200—400 zł. Ożywienie było dość ruchliwe. Jak zwykle nie odbyło się bez złodzieji kieszonkowych z któremi tutejsza Policja Państwowa dość stanowczo i energicznie zaopiekowała. Aresztowano 10 osób za kradzież.

— W wtorek dnia 20 stycznia 1925 r. zdarzył się w Koźmińskich Zakładach Rolniczo-Przemysłowych Tow. Akc. nieszczęśliwy wypadek, któremu uległ ślusarz Franciszek Tyrakowski z Lipówca.

Przebieg wypadku był następujący: Tyrakowski zakładał łożysko do tartaku potrzebował do tego kawał deski a nie chcąc takowy ręcznie heblować poszed do heblarki, puścił takową w bieg przyczem dostała się lewa ręka pod nóż i takowy odciął mu 4 palce.

— 30 stycznia r. b. odbyło się przy udziale przeszło 30 osób zebranie celem utworzenia Powiatowej grupy Towarzystwa Przeciwgruźliczego. Zebranie zagaił p. Starosta, przedstawiając zadanie i cel towarzystwa i grupy powiatowej poczem pow. lek. p. Dr. Stęszewski wygłosił odpowiedni i wyczerpujący referat. Po krótkiej dyskusji uchwalono założenie wspomnianej grupy do której wpisali się na członków 31 osób. Potem przystąpiono do wyboru zarządu do którego wybrano następujących Panów: p. Starosta Niemojowski, Lek. Pow. Dr. Stęszewski, Dr. Synoradzki, ks. proboszcz Flach, Insp. szk. Stróżewski, Dr. Sypniewski Borek, Dr. Maj Pogorzela, ks. prob. Czerwinski Pogorzela i ziemianin Chełkowski Starygród.

Z względu na doniosłość zadania Towarzystwa Przeciwgruźliczego winno się całe społeczeństwo w powiatowych grupach organizować, gdyż liczba piersiowo chorych jest zastraszająca.

Towarzystwo Przeciwgruźlicze ma cel stwarzać i popierać organizację na obszarach Województwa Poznańskiego, Pomorskiego i Śląskiego prowadzące do celu oznaczonego w nazwie towarzystwa, do osiągnięcia swych zamierzyń dążyć będzie: 1. przez zakładanie i utrzymywanie leczenie dla chorych piersiowo, 2. przez zastosowanie odpowiedniego leczenia w tych zakładach, 3. przez pouczanie i uświadomianie ludności o niebezpieczeństwach grożących z strony gruźliczy o zapobieganiu i leczeniu jej przez wczesne wynajdywanie osób zapadłych na gruźlicę i opiekowanie się ich rodzinami podczas i po ukończeniu leczenia zakładowego. Z dobrodziejstw towarzystwa i z tegoż urządzeń korzystać mają w pierwszym rzędzie osoby biedne lub nie zamożne, bezpłatnie wzgl. za zniżoną opłatą.

Powiatowa grupa jaka została założona na powiat koźmiński ma za cel zadania wymienione wyżej punkta pod 2 i 3.

Członkiem Towarzystwa może zostać każdy, kto się zobowiąże do płacenia składki conajmniej 3 z rocznie lub kto złoży jednorazową składkę w wysokości 100 zł.

Członkami Towarzystwa mogą być gminy jak również towarzystwa i związki o ile się zobowiążą do płacenia rocznej składki w wysokości conajmniej 10—50 zł rocznie lub jednorazowo 500 zł.

— W środę, dnia 4 bm. wieczorem powstał pożar u p. Dr. Stęszewskiego zamieszkałego przy ul. Szkolnej. Pożar powstał przez nieostrożne obchodzenie się z benzyną, która zapaliła się w samochodzie od świeczki.

Samochód został częściowo uratowany, przez tut. Straż pożarną.

Borek. W Borku, pow. koźmińskiem, w województwie poznańskiem odszedł dnia 20. 1. 1925 do wiekuistego światła, opatrzony Sakramentami św. w 75 roku życia ś. p. A u g u s t y n Z u s k e.

Eksportacja odbyła się dnia 23 stycznia o godz. $4^{1}/_{2}$ z domu żałoby do miejscowego klasztoru przy dość dużej liczbie uczestników i wszelkich miejscowych towarzystw.

Przedł eksportem przemówił miejscowy burmistrz Michalowski następująco:

Dnia 20. b. m. straciliśmy nagie długoletniego członka Rady Miejskiej, Augustyna Zuskiego, syna Augustyna Zuskiego, budowniczego farnego kościoła w Borku.

Jak i jego ojciec rozwijał w całem województwie a szczególnie w Borku i powiecie koźmińskiem obszerną działalność techniczą.

Powołał do życia i doprowadził do celu spółkę drenarską, na której czele stał honorowo, zwalczając nie zliczone trudności.

W Borku zorganizował wykup szkoły żydowskiej przez miasto, którą zamienił na gazownię i łaźnie. W czasie swej kilkadziesięcioletniej działalności jako radny miejski objawiał tak żywą działalność, że nie było dziedziny w której nie zaznaczyłaby się jego indywidualność godząc i tworząc. Działał więc w banku ludowym którego był współzałożycielem i członkiem rady, w sejmiku powiatowym, w instytucjach honorowych podatkowych, w sądzie przysięgłych, w organizacjach inżynierskich, wojewódzkich, w organizacjach politycznych, gdzie naraził się tak niemcom, że starostowie wpływali przez gabinet niemiecki na magnatów aby mu prac inżynierskich nie powierzano, jak n. p. na księcia Schönburg-Waldenburga, który mu przedtem wszystkie prace oddawał. Prac odtąd rządowych nie otrzymywał oczywiście od najdawniejszych lat.

Długie lata był niestrudzonym prezesem koła śpiewackiego i o miłości jego do pieśni polskiej świadczą w całem słowa tego znaczeniu setki pieśni przepisanych dla kółka śpiewackiego i dla chóru kościelnego w czasach gdy trudno było zdobywać nuty, bo były zbyt drogie dla polaków zbyt rzadkie. To samo czynił ze sztukami teatralnemi. Zdając sobie sprawę jaką szkołę dla młodzieży występowanie w dobrych i moralnych dramatach, był obecnym przy każdej próbie kierując i ucząc.

Przez długie lata prowadził straż ogniową, brał czynny udział w kierownictwie Towarzystwa Przemysłowego, współdziałał z synem Maksymiljanem przy założeniu „Sokoła“ pracował w organizacji ruchu wolnościowego przy powstaniu Polski, w dozorze kościelnym i wielu innych. Nie opuszczał nigdy zebrań, uważając służbę obywatelską za służbę świętą, usuwał

się w ciszy od odznaczeń, z wyjątkiem orderu Rady Narodowej za organizacje powstańcze.

W ostatnich latach tłumaczył na język polski wielkie dzieło o Rzymie dawnych chrześcijan, o których prawie co miesiąc wykładał w Lidzie Katolickiej najwięcej uczęszczanego w okolicy towarzystwa, będąc oddawna jej prezesem.

Nie podobna zrozumieć energji tego męża, jego pilność, konsekwencje i punktualności, a powyższe słowa są tylko cieniem tego, którego nazwał zacny i zasłużony kapłan, ks. Dziekan Borkowski Roman, z Borku „dusza miasta".

Jemu jako idealnemu ojcu życie nie szczędziło ciosów. Za dawnych lat stracił syna pierworodnego, w czasie wojny córkę Ordowską, idącą ślady jego ducha i zięcia Sychowskiego, dyrektora Syndykatu Rolniczego, obojga w kwiecie wieku.

W najzaufańszych sprawach ludzie zwracali się do niego, wierząc w nieomylność rad jego.

Zakończył życie pełne trudu, mozołu, poświęcenia i miłości Ojczyzny tak, jak je wiódł.

Nagle przy pracy po trzyćwierć wieku usnęło serce w młodzieńczej pełni sił ciała i ducha.

Pogrzeb odbył się dnia 24 stycznia o godz. $10^1/_2$ przy dość licznie zgromadzony publiczności miasta i okolicy oraz przedstawicielstwa sejmiku powiatowego oraz miasta Borku poprzedzony nabożeństwem żałobnym.

Nad trumną przemówił w treściwych słowach miejscowy ks. Dziekan. Miejscowe Koło śpiewackie oddało ostatnie usługi odśpiewaniem kilku pieśni.

Ofiary i pokwitowania

Spis ofiarodawców na pomnik poległym w Pogorzeli.
Składka w wrześniu roku 1923.

Niestrawski Sew. 50 000 mk. — Grylewicz 5 000 mk. — Bolewicki Fr. 10 000 mk. — Bolewicki Ludwik 8 000 mk. — Bolewicki Ignacy 15 000 mk. — Andrzejewska Katarzyna 5 000 mk. — Mixtacki Stan. 25 000 mk. — Kosirzewski 1 000 mk. — Urna 5 000 mk. — Skowrońska W. 12000 mk. — Musielski T. 5000 mk. — Gorzelanny Roman 5 000 mk. — Przybylski Antoni 50 000 mk. — Glapiak 20 000 mk. — Obecny 5 000 mk. — Fengier Rozalja 50 000 mk. — Sierszulski M. III. 5 000 mk. — Tomicki Józef 10 000 mk. — Fahner Jan II. 5 000 mk. — Fahner Jan I. 2 000 mk. — Parzysz Wojciech 1 000 mk. — Fahner Leon 5 000 mk. — Sierszulski Wacław 5 000 mk. — Łankiewicz Stan. 10 000 mk. — Tomicki Wojciech 1 000 mk. — Schaetzel 5 000 mk. — Niedziela 10 000 mk. — Matyklasiński 20 000 mk. — Maślankiewicz 10 000 mk. — N. N. 50 000 mk. — N. N. 10 000 mk. — Golejewska 3 000 mk. — Dąbkiewicz 10 000 mk. — Szymkowiak 10 000 mk. — Andrzejewski Tom. 1 000 mk. — Rymarczyk 5 000 mk. — Marcinkowska Marja 20 000 mk. — Mroczek 5 000 mk. — Musielski Michał 10 000 mk. — Magistrat miasta 1 000 000 mk. — Nikodem Gidaszewski Kromolice 1 000 000 mk. — Stankowski Pogorzela 10 000 mk. — Sierszulski Stan. 70 000 mk. — Roszak Wincenty 30 000 mk. — Smyrek 10 000 mk. — Adamek Wacław 10 000 mk. — Dutkiewicz Marcel 10 000 mk. — Krystkowiak 10 000 mk. — Ziemowski Wacław 85 000 mk. — N. N. u Łankiewicza 15 000 mk. — Opryszek Stan. 200 000 mk. — X. Czerwiński 100 000 mk. — Koźminski J. 30 000 mk. — Wróblewska M. 50 000 mk. — Skoracki Marcin 1 ctr. żyta — Busza Stan. 100 000 mk. i dwie szerpy wart. 500 000 mk. — Walczak Jan 10 000 mk. — Lammel Fr. 50 000 Przybylska Marja I. 50 000 mk. — Foltynowicz 50 000 mk. — Andrzejewski Ignacy 50 000 mk. Busza Walerjan 50 000 mk. — Stencel Fr. 10 000 mk. — Krause Józef 50 000 mk. — Gwóźdź Franciszek 1 000 mk. — Wojciechowski Jan 30 000 mk. — Chraplak Marcin 30 000 mk. — Kubaś Ign. 10 000 mk. — Jańczak 5 000 mk. — Fengler Stan. 50 000 mk. — Wunsch Ign. 10 000 mk. — Foltynowicz Br. 1 ctr. żyta — Wielicka Marja 50 000 mk. — Kędziora Ign. 50 000 Otte Jan 50 000 mk. — Andrzejewski Antoni 50 000 mk. — Ofsianowski 5 000 mk. — Boroński Roman 30 000 mk. Wszyscy z Pogorzeli. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Zebranie

Związku Ludowo Narodowego Koźmin odbędzie się w sobotę, 7. b. m. o godz. 4-tej po poł. w salce p. Grodzkiego przy ul. Boreckiej, na które na specjalne zaproszenie p. Petrycki, poseł Z. L. N. przybędzie. Zaprasza się wszystkie Towarzystwa i Cechy w powiecie o liczne przybycie, aby swe niedomagania mogli wyszczególnić.

Prezes Z. L. N. (—) Ambroszkiewicz.

Urząd Stanu cywilnego w Koźminie
za czas od 30. I. do 7. II. 25 roku.

Porody syna: Wojciech Kubiak robotnik, Koźmin — postr. Pol. Państw. Leon Nowak, Koźmin — rolnik Jan Dolata, Galew — robotnik Józef Jańczak, Borzęciczki — rolnik Wojciech Pluciński, Wyrębin — robotnik Andrzej Kasprzak, Koźmin.

córkę: restaurator Józef Kasprzak, Koźmin — rolnik Piotr Zmyślony, Galew — niezamężna Pelagja Golińska służąca, Galew — siodlarz Józef Styburski, Koźmin — rolnik Kazimierz Kowal, Kaniew — mistrz piekarski Franciszek Nowakowski, Koźmin.

Wypadki śmierci: Helena Sowińska 8 miesięcy, Orla — Józefa Wolniakowa wdowa 88 lat, Orla — Czesław Parysek 10 miesięcy, Skałów — Marjanna Lewandowicz 4 tygodnie, Koźmin.

Zapowiedzie: robotnik Wojciech Sobieszczyński wdowiec, Borek — z Marjanną Rogowiczową z Michałków wdowa, Skałów — rolnik Władysław Studziński, Osiek — z Marjanną Półrolniczakówną Galew.

Śluby: robotnik Franciszek Marciniak z Marjanną Giętkowską oboje z Borzęcic — robotnik Jan Burkiciak, Poznań — z Jadwigą Musiałowską, Stara Obra — robotnik Szczepan Dzierla z Jadwigą Kasprzakówną oboje z Koźmina.

STATUT

o poborze miejskiego podatku od zbytku mieszkaniowego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych i na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dnia 6 czerwca 1924 r. wydaje się następujący statut podatkowy.

§ 1.

Łącznie z podatkiem od lokali pobierany będzie na rzecz miasta, podatek od zbytku mieszkaniowego, to jest od części mieszkalnych, które ze względu na swe przeznaczenie lub w stosunku do liczby osób zamieszkających lokal, uważa się za zbędne. Podatkowi temu podlegają także mieszkania, zajęte przez posiadacza (właściciela) w domu własnym.

§ 2.

Jako zbędne należy uważać części mieszkalne mieszkania:

a) ponad trzy pokoje, jeżeli je zajmuje jedna lub dwie osoby;
b) ponad cztery pokoje, jeżeli je zajmują trzy osoby,
c) wszystkie pokoje ponad pięć, o ile przypada więcej niż jeden pokój na jedną osobę,

d) całe mieszkanie lub części mieszkalne osób, posiadających w obrębie miasta drugie mieszkanie,

e) ze względu na przeznaczenie niedostatecznie wykorzystane.

Pomieszczeń dla służby domowej kuchni i innych podobnych ubikacji nie liczy się do części mieszkalnej,

§ 3.

Podatek opłacają osoby fizyczne, zajmujące lokal, podlegający podatkowi.

§ 4.

Od podatku od zbytku mieszkaniowego wolne są:

1. mieszkania funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych, zajmowane w domach będących własnością Państwa lub związków komunalnych i wszelkie lokale reprezentacyjne,
2. mieszkania duchowieństwa wszelkich wyznań,
3. mieszkania i części mieszkań, niezbędne dla wykonywania zawodów rolnych, jak n. p. gabinety, poczekalnie i pracownie,
4. mieszkania względnie części mieszkań opróżnione czasowo przez wyjazd wszystkich lub części mieszkańców z ważnych powodów, jak np. na ferje, odpoczynek, kurację, o ile stan całkowitego opróżnienia nie trwa dłużej niż 4 miesiące i o ile mieszkanie nie należy wogóle do kategorji niedostatecznie zużytkowanych, oznaczony okres trwania opróżnienia niema znaczenia w wypadkach spowodowanych potrzebom kształcenia dzieci w innych miastach,
5. mieszkania i pomieszczenia w domach, piętrach i przybudówkach, których budowę ukończono lub się ukończy po 1 lipcu 1919 r. Postanowienie tego punktu odnosi się także do mieszkań i pomieszczeń które z powodu zniszczenia stały się niezdatnemi do użytku i zostały opróżnione a następnie kapitalnie odromontowane,
6. mieszkania względnie części mieszkań, w których mieszczą się zbiory sztuki, naukowe lub bibljoteki o charakterze muzealnym,
7. części mieszkań, przez zajęcie których uniemożliwia się prawidłowe korzystanie z reszty mieszkania, jak np. pokoje przechodnie, pokoje do których jedyny dostęp prowadzi przez inne pokoje itp. mieszkania w budynkach wybudowanych przez instytucje na pomieszczenie swych pracowników, bez względu na termin wybudowania, o ile wszakże są na ten cel niezbędnie potrzebne,
8. mieszkania zajmowane przez przedstawicieli Państw obcych.

§ 5.

Podatek od zbędnych części mieszkania i mieszkań wynosi 15% podatku od całego lokalu za każdy zbędny pokój lub za każdy pokój mieszkania zbędnego.

§ 6.

Właściciele — posiadacze — zawiadowcy — realności lub ich zastępcy, tudzież lokatorzy winni na żądanie przedkładać Magistratowi w oznaczonym czasie żądane zeznania, udzielać odpowiedzi na określone pytania, jakoteż przedkładać księgi gospodarcze oraz inne dowody.

§ 7.

O wymiarze podatku Magistrat zawiadamia płatnika.

§ 8.

Wymiar i pobór podatku od zbytku mieszkaniowego dokonywany będzie w tenże sposób, co i podatek od lokali.

§ 9.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz odsetek i kar za zwłokę w wysokości, przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

§ 10.

Sprzeciw przeciwko opodatkowaniu należy wnieść w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu wezwania płatniczego lub po zawiadomieniu o wymiarze podatku. Przeciw rozstrzygnięciu sprzeciwu można wnieść w ciągu 14 dni skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Wniesienie sprzeciwu lub skargi nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 11.

Wykroczenie przeciw przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze w wysokości 345,9 złotych, o ile wykroczenie nie jest karalne według art 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 12.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia z tem, że obowiązek opłaty podatków rozpoczyna się od dnia 1 lipca 1924 r.

Koźmin, dnia 14 czerwca 1924 r.

Magistrat.

(—) Nowakowski, Kaczmarek, Perkiewicz.

Powyższy statut zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w dniu 31 października 1924 r. za L. dz. 9809/24 III podajemy do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 4 lutego 1925 r. 75

Magistrat.

Balcerek.

Nakładem i drukiem Leona Goldbeka w Koźminie.

Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Leon Goldbek w Koźminie.